

PRZEJECHANIE (7) *sb n*

przejechanie (6), **przejachanie** (1) *StryjKron*.

Pierwsze i drugie e oraz a jasne, końcowe e pochylone; w przejechanie a jasne.

sg *N* przejechanié (3); -é (2), -(e) (1). ◊ *G* przejachaniã (1). ◊ *A* przejechanié (2); -é (1), -(e) (1). ◊ *I* przejechani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn: przejachanie s.v. przejazd, jazda przez co, Linde XVII w. (z Cn) s.v. przejazd.

1. Przebycie drogi jadąc przez jakiś teren w jednym kierunku, kierując się do określonego celu; traiectio, traiectus, transmissio *Cn* (3) :

przejechanie przez co (1): a bedziesz go ządał od nas yzbitcz przes zyemie swoye bespyeczne przeyechanie vczynil *LibLeg* 11/33v.

Wyrażenie: »bezpieczne przejechanie« (1): *LibLeg* 11/33v *cf* *przejechanie przez co*.

a. Przedostanie się na drugą stronę (2) : *Górndworz* Q4; Piotra Płonkę przerzeczonego dla prześpiegowania brodu ná Wiflę pośláli/ ktory nálazwłzy brod przez Wiflę/ długie lałki dla profłtego przeiãchãnia w Rzece od brzegu do brzegu wtykał *StryjKron* 437.

[*Wyrażenie: »złe i trudne przejachanie«*: tylko co mieszczanie łomieniłscy a poddani królewłscy przęśła swe naprawują i dla tak złęgo przejachania i trudnego furmani tamtędy nie jada. *LustrMaz* II 72.]

2. Minięcie w czasie jazdy, niezatrzymanie się (4) : *Praetergressus et praetergressio*, *Minienie/ przeyechãnie. Mącz* 148a.

a. O przemyłcie: ominięcie obowiãzkowego posterunku celnego (3) : Ale nie mniéy tych/ zá których dopułczeniém/ przyiãżniã/ ráda/ á zwłãczã vrzędników y obywãtelów ná grãnicách włzędzie miełzkãiących/ to przeyechãnie łie słtało: o tãkowã zdrãdę iãko wysłzély ieft rzeczono/ będziemy kãrãć. *SarnStat* 398 [*idem*] 714.

Zwrot: »przejechanie uczynić« (1): A któryby w przeyiãdzãniu nie był poyman/ ále krãdomie álbo zá folgã Stãrołtów przeyechał/ á potymby łie do domu wrócił: tãkowy łwiãdkãmi łłufłznými pokonány iž to przeyechãnie vczynił [*eam transgressionem commisisse JanStat* 1036]/ ná gãrdle ma bydž karan. *SarnStat* 1237.

Synonim: 2. minienie.

Cf **PRZEJECHAĆ**